

[Lissa Mathiasen]

sikre på, at det niveau, vi når for byggeriet for det kommende år, vil dække det reelle behov.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at lovforslag nr. L 49 er et udmærket skridt i den rigtige retning. Vi kan støtte forslaget, og jeg skal her særligt kommentere de to elementer i det, der vedrører henholdsvis kvoterne for det støttede byggeri og den ændrede formålsbestemmelse for de almennyttige boligselskaber.

For så vidt angår kvoterne er vi tilfreds med, at der er tale om reduktioner i det støttede byggeri, dels fordi vi er tæt på at have boliger nok, og så nytter det ikke at bygge, som om vi var i en mangelsituation, og dels fordi efterspørgslen efter nye traditionelle almennyttige boliger er faldende. Vi oplever f.eks. borgmestre, mange socialdemokratiske for øvrigt, der på deres kommuners vegne melder fra og siger, at de ikke vil have flere, og vi oplever, at et stigende antal lejligheder står ledige i det almennyttige byggeri, så uanset om man vil det eller ej, er der flere tegn på mætningstendenser.

Det er fremført, at en kvotereduktion i 1992 vil forøge arbejdsløsheden i byggefagene. Det er ikke korrekt, for der er flere elementer, der skal tages med, når beskæftigelsen i byggefagene skal vurderes, og selv med denne reduktion i kvoterne er der alt i alt basis for en samlet fremgang i beskæftigelsen i byggefagene på ca. 6.000 mand i 1992. Det skyldes flere forskellige faktorer: For det første er kvoterne for i år på grund af folketingsvalget i december 1990 blevet frigivet så sent, at der er noget at overføre til næste år; selv med de foreslåede reduktioner vil der altså blive bygget flere støttede boliger næste år, end der bliver i år. For det andet giver forliget fra maj måned om tilskud til vedligeholdelse og forbedring af boliger en positiv beskæftigelsesvirkning, for det tredje stiger bevillingerne til byfornyelse, hvilket også vil give arbejdspladser, og endelig kan det for det fjerde nævnes, at vi vil opleve en stigning i erhvervsbyggeriet, ikke til kontorer, men til egentlig erhvervsproduktion på grund af den vækst, industrieksporten er inde i. Alt i alt er der således ikke baggrund for de dommedagsprofetier, der er fremført fra forskellige side i medierne.

Nettoresultatet vil alt i alt være positivt for byggebranchen i de kommende år allerede

med de nuværende aktiviteter. Hvis vi så derudover i Folketinget kan blive enige om at få vedtaget flere af de beskæftigelsesfremmende forslag, som vi i øvrigt har på tapetet i denne folketingssamling – her tænker jeg f.eks. på ændringer i erhvervslejeloven, på fri husleje-fastsættelse i nyt byggeri og andre af de positive ting, der ellers ligger – vil det virkelig kunne give byggebranchen noget at se frem til.

For så vidt angår elementet om en ændret formålsbestemmelse for de almennyttige boligselskaber vil vi gerne understrege, at vi tilslutter os denne del af forslaget med den bemærkning, at de almennyttige boligselskaber efter vores opfattelse bør holde sig så tæt som muligt til deres egentlige funktion og opgave, nemlig at opføre og administrere almennyttige beboelsesejendomme og andre støttede boliger i Danmark. Da udviklingen har vist, at man inden for sektoren har lyst til at give sig i kast med alt muligt andet, som dels indebærer en risiko for lejernes penge, og som dels kan betyde ulige konkurrencevilkår for private virksomheder, finder vi det rigtigt at få præciseret, at dette ikke kan finde sted.

Bodil Thrane (V):

Der er tale om et lovforslag, der indeholder nogle meget vigtige ting i forhold til vores aktuelle boligsituation, og så er det en del af finanslovstoffet. Dels er lovforslaget en anvisning af størrelsen af det støttede boligbyggeri i 1992, og dels er der tale om nogle forskellige forenklinger og uddelegeringer og en enkelt præcisering.

Den samlede reduktion med 3.500 boliger i forhold til indeværende år er fordelt med 2.000 færre almennyttige, 1.000 færre andelsboliger og 500 færre ungdomsboliger. Det skal ses i lyset af den situation, der hersker i samfundet på boligområdet. Vi ser netop i denne tid en tendens til mætning med lejeboliger, hvorfor det ikke længere er målet at fastholde en så høj kvote for det støttede byggeri.

Vi har i dette år oplevet flere kommuner, der har meldt tilbage om ubrugte kvotebevillinger, fordi der ikke er interesserede lejere. Derfor er der ikke længere belæg for fortsat at opretholde de store stigninger for samfundet, som alt støttet byggeri indebærer, og at der fortsat er tale om meget store udgifter, kan ingen vist være i tvivl om, når jeg nævner, at udgiften for